

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem n. dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnilstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natísne enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Iz deželnega zbora.

V seji dne 8. februvarija je predsedoval deželnega glavarja namestnik, gospod dr. Jos. Serbec. Pokazal se je tako spretnega, kakor da bi bil opravljal ta posel že dolgo vrsto let. Gosp. prelat Karlon je utemeljeval svoj postavni načrt, naj se šolska postava olajša. Pritrjevali so mu celó nemški nacionalci.

Profesor Rumpf je utemeljeval svoj predlog za ustanovitev bolnišnice v Voitsbergu in Lenko za Slovenjgraдец. Gosp. dr. Ivan Dečko je stavil predlog, naj se iztrebi Savinjska struga iz Celja proti Zidanemu mostu.

Nato se je vršila seja finančnega odseka. V tej seji je poročal gosp. župnik Jožef Žičkar o prošnjah mnogih občin iz voitsberskega okraja za podporo zavoljo škode po toči. Iz teh prošenj je razvidno, da tamošnje ljudstvo res trpi grozno silo, ker klati morajo že zadnja živinčeta in zadnje svinje, deloma zavoljo glada ljudij, deloma pa, ker nimajo več krme.

Jako praktično prošnjo je pa vložila občina Kalchberg v tem okraju. Pravi namreč, naj bi se ji dala podpora v denarju ali v žitu, zraven pa se naj kmečki sinovi, ki služijo pri vojaki, oprostijo vojaške službe. Ljudstvo trpi zavoljo toče, zraven mora pa plačevati drage služabnike, med tem ko morajo njihovi sinovi služiti pri vojaki.

Poročevalec gosp. Jožef Žičkar priporoča torej, naj se vsem sinovom po toči poškodovanih posestnikov podeli polajšanje zastran vojaške službe ne le samo v občini Kalchberg, temveč brez razločka po celi deželi. Ta predlog se je sprejel soglasno in se bo priporočal deželnemu zboru, da ga sprejme.

Grof Kotulinski je na to poročal o deželnih gozdih v Admontu in St. Gallen, katere je dežela kupila pred nekaterimi leti. Ti gozdi so deželi na hasen. Leta 1895. so znašali vsi dohodki iz teh gozdov 158.971 gld., vsi stroški pa 113.836 gld. Dohodki so bili torej večji od stroškov za 45.135 gld. Pri tem se je pa povdarjalo, da se se seka premalo lesa. —

V seji deželnega zbora dne 9. februvarija je utemeljeval poslanec Fürst svoj predlog, naj se napravi na deželne stroške urad, ki bo posredoval med pridelovalci in kupci poljedelskih pridelkov, da so potem izključeni prekupci. Prekupci se bogaté na stroške kmetov in meščanov. To je stara bolezen, za katero hira naš narod. Predlog se izroči v posvetovanje finančnemu in deželno-kulturnemu odseku.

Nato se vrši posvetovanje zastran volitve Stallner-ja iz celjske skupine, ki se potrdi brez ugovora. Zastran potrditve volitve dr. Schreiner-ja v Gradcu pa se je vnela dolga razprava. Občinski odsek jo priporoča v potrjenje; a nasprotoval je temu predlogu dr. Kokošinek, zagovarjal ga baron Hackelberg. Med govorom posled-

njega poslanca je nastal nekaterikrat po zbornici glasen smeh. Slednjič se je volitev potrdila z 20 glasovi proti 17. Slovenci, katerih zastopnik je v občinskem odseku glasoval sicer proti potrdilu, so se glasovanju odtegnili. Našemu ljudstvu sta namreč obadva moža, dr. Schreiner kakor profesor Hofmann, enako nasprotna. Nimamo nič dobrega pričakovati niti od enega, niti od drugega.

V tej seji se je izvolil odsek 12 udov, ki bo predelal volilno postavo za deželni zbor. Izmed Slovencev sta bila vanj izvoljena dva poslanca: Dr. Dečko in profesor Robič. V tej seji je izročil poslanec Jožef Žičkar s tovariši vprašanje na deželni odbor, zakaj ni ugodil sklepu deželnega zbora, ki je leta 1893. na predlog poprejšnjega poslanca, cesarskega svetovalca J. Jermana naročil deželnemu odboru, naj izdela postavo zastran kmečkih domov?

Isti poslanec je potem izročil slovensko prošnjo »katoliško-političnega društva v Konjicah«, naj se konjiški okraj reši nepotrebnih plačil za konjiško železnico; potem peticijo občine Sv. Peter pod Gorami, naj prevzame deželni fond stroške za neko občanko, in prošnjo gospodov katehetov v Konjicah, da se ustavljena nagrada za poduk v veronauku v tamošnjih šolah zopet dovoli.

Po tej seji deželnega zbora je trajala dolga seja finančnega odseka; ob 3. uri popoldne pa je bila seja deželno-kulturnega odseka. Slovenski poslanci so imeli več sej, v katerih so se posvetovali, kako njim je postopati, če ne dobijo sedeža v deželnem odboru.

Jugoslovanski klub.

Na shodu zaupnih mož v Celju so vsi burno odobravalí nasvet, naj bi naši kandidatje kot izvoljeni poslanci pristopili »jugoslovanskemu klubu« t. j. zborniški zvezi, pri kateri bi bilo vseh 30—32 slovenskih in hrvaških poslancev skupaj tako, da bi v vseh narodnih, političnih, gospodarskih in verskih rečeh postopali složno.

Takšna zveza bi jim dajala v zbornici, pa tudi pri vladi ugleda in upliva; raztepeni ali drugim klubom priklopljeni bi pa bili gole sirote. Tako sodi naše slovensko ljudstvo in sodi prav. Britke skušnje nam to potrjujejo.

Največ časa so naši poslanci bili v zvezi zborniški z nemškimi konservativci. Nekateri so že mislili na takšno zvezo tudi z Dipaulijevci in Luegerjevci. Toda glasovanje o celjski gimnaziji jim je te sanje razdrlo. Krščanska pravičnost je tukaj ovim Nemcem naglo, kakor kafrá zginola. Ugleden nemški konservativec je rekel slovenskemu poslancu pri odhodu iz državnega zbora: »Wir können Bundesgenossen werden, Klubgenossen nicht«, t. j. mogoče je, da bomo zavezniki (v bodočem